

במכה אחת הקפיץ סאדאט את המצב מקיסאונו — תוך ניצור דיבוריו של רבין

בישראל חגגו הפרשנים. "סאדאט הסת" בק" התמוגג עיתון אחד. "סאדאט חזר על השגיאה של נאצר משנת 1967!" צהל שני.

אולם היתה זו שימחה מוקדמת. מים רבים זרמו בנילוס מאז 1967. והומנים השתנו.

1975 אינה 1967. החלטתו הדרמאית של אנוואר אל-סאדאט, לא להאריך את מנדאט כוח-התירוש של האו"ם היתה מעשה פיקחי ומפוכח. כל-כך פיקחי, עד כי רבים חשדו כי תואם מראש עם הנרי קיסינג'ר. אם כן, היה זה סודו של סאדאט. ב-1967 הביא צעדו המפתיע של גמאל עבד אל-נאצר להידרדרות מלחמתית. ש' הוא לא רצה בה. ושאפשרה לישראל ל' תפוס שטחים ערביים נרחבים. אולם ב-1975 לא הסתכן סאדאט בכל מלחמה. הוא רק הקפיץ את המצב מקיסאונו, וזרז את התהליכים, הנביר את הלחץ על יצחק רבין.

רבין אשם בעצמו בהקפצה זו. הכרתו הבתלי-מחושבת על כוונתו למשוך את המשא-ומתן על הסדר-ביניים במשך חצי שנה ומעלה (ראה עמודים 8-9) דירבנה את סאדאט, וסיפקה לו עילה.

השבוע נאלץ רבין לסגת. צעד אחר צעד, תחת לחץ אמריקאי כביר. התכונה הדיפ-לומטית נכנסה להילוך גבוה. קיסינג'ר התיי כונן לבוא למרחב לעריכת מסע-ניצחון חדש. והסדר-הביניים החדש הסתמן ב' אופק כדבר כימעט-ודאי.

שרותים חשאיים

CIA והקרמלין

האם קשורים אישים

ומוסדות ישראליים

למוסד המרכזי לביון

של ארצות-החברות?

הדבר תפס את יצחק רבין ברגע העדין ביותר. בדיוק בשעה שהתכוון להיענות ללחץ האמריקאי ולהסכים לנסיגה מן ה' מעברים ומאב-ורודס. נתפרסמה בישראל הטענה שהוא כל-ישרת בידי האמריקאים. דאג לפירסום הטענה בשעה זו מי ש' רמטכ"ל רבין, ושר-הסברה בממשלת ראש' הממשלה רבין: אהרון יריב. בנתחו את סיפרו החדש של חסנין הניכל, מי שהיה

ח"כ קורפו
סיפורים ישנים —

רבין וקיסינו
פרט פיקנט"ר

בשיתוף-פעולה הדוק עם הסי-איי-אי ב' רחבי העולם — ואילו ההסתדרות פועלת בשיתוף-פעולה הדוק עם האיגודים האמרי-קאיים.

נא להמציא עיתון. הספר פורסם. ה' הסתדרות לא הגיבה. גם לא אחרי ש'עיתונים בעלי תפוצה של מיליונים. — כמו השבר עון דר שפיגל בגרמניה — פירסמו את ה' גילוי על ההסתדרות. גם כאשר העתיק הארץ את מאמרו של דר שפיגל, לא התעוררו ראשי ההסתדרות, היושבים ב' בניין הקרוי בפי העם "הקרמלין".

התשובה לאבנרי היתה התגובה הראשוני

נה — ובה נתבקש אבנרי להמציא למנהיגי

ההסתדרות, בעלי תקציב המיליונים, את

עותק הספר.

הכנסת

שלושה שרים אלמוניים

ההאשמות הסתומות של

הח"כ כונו נגד חשרים

עופר, האונזר ושמיטוב

הפצצה, שהטיל בשבוע שעבר חבר' הכנסת חיים קורפו (גח"ל/חרות) מעל במת הכנסת, הפכה בומרנג. לאחר שפורסם ב' עיתונים כי קורפו האשים שלושה שרים בשחיתות, מבלי לנקוב בשמותיהם, האשימו מאמרי-המערכת את קורפו בסחידות.

טענו מעריב והארץ נגד קורפו: אי' אפשר לפרסם האשמות כבדות נגד שרים, מבלי לנקוב בשמותיהם.

שרישה שרים. לחברי-הכנסת ולבארי הבית היה ברור לחלוטין במי הטיל קורפו את האשמותיו. היו אלה שרי-השיכון אבר' הם עופר (מערד/העבודה), שרי-הבריאות ויקטור שמיטוב (מערד/מפ"ם) והשר בלי' תיק גידעון האונזר (ל"ע).

רק שר אחד התגונן מפני האשמותיו של קורפו. היה זה שרי-הבריאות ויקטור שמיטוב. שני השרים האחרים ניצלו את העובדה שקורפו לא קרא בשמם, עברו עליהן לסדר-היום. בזה עזרו גם לקורפו — כי ברור ההאשמות היה מגלה שמדובר ב' עניינים ישנים-יושנים, שאבד עליהם ה' כל.

זה שנים רבות ידוע בצמרת מפא"י, כי מבקרי-המדינה חקר בפרשת אברהם עופר, שאירעה בשנת 1963, שעה שעופר היה סמנכ"ל משרד-החקלאות ומנהל מוע' צת הלול. מפהלאון עברו אז הריגונים, כי שרי-החקלאות דאז, משה דיין, הפעיל את קשריו והשתק את משרד מבקר-המדינה.

מאז השתנו היחסים בין עופר לדיין, ו' השניים הפכו יריבים חריפים. בכל פעם שעופר היה תוקף את דיין, היה מי שהזכיר

לדיין: "יש לך חומר נגד עופר, מדוע לא תפרסם אותו?" אולם דיין סירב. אולי פחד שיאשימו אר' תו בכך שחופה בזמנו על מימצאי הביקור-רת.

עכשיו הגיע לידי קורפו תיק מלא מיסמ"כ כים סודיים, ובו התכתבות בין משרד מבקרי-המדינה לבין עופר, מלפני 13 שנים, תירשומות פנימיות של מבקרי-המדינה ו' סיכום חקירת עופר. אפשר רק לנחש כיצד.

הטענות נגד עופר. אחד ממיסמכים אלה ממצה את מרבית ההאשמות נגד ער' פר. זוהי תירשומת פנימית של משרד מבקרי-המדינה, החתומה עלי-ידי אחד מ' עובדיו הבכירים של המישרד, שלמה עינ' בר. כותרת התירשומת: "שיחת מר עינבר וגב' סימונס (ממשרד מבקרי-המדינה) עם מר א. עופר, מנהל מועצת הלול".

השיחה החקיימה במישרדי מועצת הלול ב' 1.8.1963. עופר נדרש להסביר בה עניי' גים של כספים וחשבונות במועצה, וכן "מיספר עניינים אישיים".

הטענות שהועלו נגד עופר באותה שי' חה עלי-ידי אנשי משרד מבקרי-המדינה: שקיבל תשלומים כפולים עבור הוצאות מכונתו; שקיבל פיצויים שלא הגיעו לו כאשר עזב את מועצת הלול ועבר למישרד-החקלאות. וכאשר חזר למועצת הלול מ' משרד החקלאות; שקיבל תשלום בלתי-מוצדק של 900 לירות, שנעשה בשבילו עלי-ידי המועצה לקרן ביטוח פועלים; שקיבל הלוואה מאירגון מגדלי העופות, אשר תלו היה בעודה עם עופר, ולכן נתן לו את ההלוואה הפרטית; שרכש תמונות-אומנות וכן אנציקלופדיה בריטני' קה מכספי המועצה.

בין סיכומי תירשומת זו קובעים אנשי משרד מבקרי-המדינה: "מר עופר לא סתר אף אחת מהנקודות. יתירה מכך — טיעוניו היו בלתי-משכנעים ביותר".

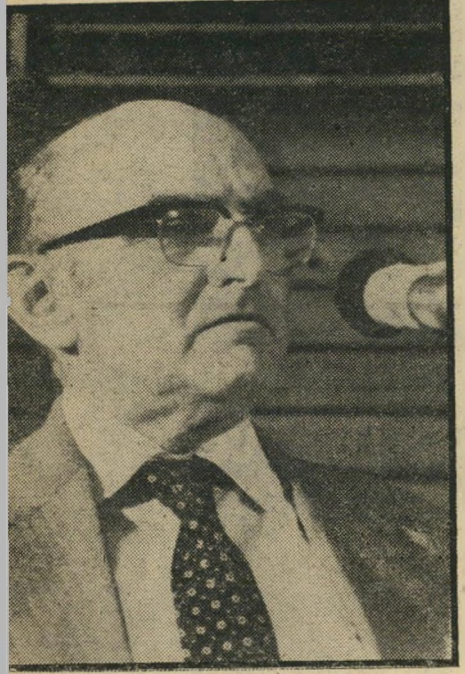
הטענות נגד האונזר. קורפו טען נגד האונזר, כי בעת שהיה בעל משרד עורכי-דין (משרד שאותו העביר האונזר באופן רישמי לחתנו, כאשר מונה לכהונת שר), סידר לו חבר-מיסלגתו, השר משה קול, לקוחות רציניים ביותר, ביניהם את החברה לישראל. עבור טיפול בהם שילש האונזר לכיסו מאות אלפי לירות.

גם בכך לא היה חריד. לפני שנים פירט אורי אבנרי את העובדות מעל דוכן הכנסת.

חבר הנחלת הל"ע, עורכי-הדין אורי הור פרט, מסתמך עתה על דברי קורפו והגיש שאלות מבכרות ביותר לשני השרים שלו בנושא זה ובנושאים אחרים, בפורום מיסלגתו. הופרט, נציג ל"ע בעיריית ירוש' לים, הוא אופוזיציונר קיצוני.

הטענות נגד שמיטוב. השר היחיד שהגייב על חלק מטענות קורפו היה ויקטור שמיטוב.

קורפו מאשים את שמיטוב בשתי טר' שות. האחת: ששמיטוב קיבל הלוואה בת 30 אלף לירות מבנק ירושלמי בריבית ה' שנתית הסימלית של אחוז אחד. על האשמה זו לא הגיב עדיין שמיטוב. (המשך בעמוד 24)

השר האונזר
— סערה חדשה